

Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil hana - 31/01/2010 10:35

Když abstinuje, návštěvě společnosti a oslav se nevyhnete, pokud se tam vyloženě neprezentujete jako abstinující alkoholik, ja úspěšně odmítat alkohol? Jak odolávat soustavným nabídkám, ale dej si, jedna tě nezabije, no se mnou si snad přitukneš.....

=====

Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil ivlik - 31/01/2010 14:04

Ahoj Hani,sleduju,že se držíš to je super.Já většinou radši všude jezdím autem, takže se ani nemusím vymlouvat,jsem tu autem a hotovo,nebo mužeš argumentovat lékama/antibiotika apod/.pokud to nikdo o tobě neví nepochopí,ale důležitý je trvat si na svém a být jak kafemlejek,prostě nechci,nechci,nechci.říkaš že nemáš ráda když ti někdo kecá do života,tak si nenech kecat ani do tohodle.vymluvit se mužeš na cokoliv,hlavně nepodlehnu,oni neví,ty ano.

=====

Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil hana - 31/01/2010 22:44

Ivliku, myslíš si, že doživotní abstinence je jediná šance nebo je možné zvládnout organizované pití. Tak normálně příležitostně? Mě tohle vrtá hlavou, né teď ale od začátku.

=====

Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil ivlik - 01/02/2010 07:58

Hani,možna je to individuální,ale jak už jsem psala,je to v mozku naprogramovaný a stačí jen pustit spoušť.Já to zkusila a tím pádem jsem byla zase na začátku,ale byla to zkušenost a vím že já mezi vyvolený nepatřím.Ty jsi ted taky na začátku,určitě to zatím nezkoušej.Pro alkoholiky neplatí termín"organizovaný pití"pro nás je to bohužel v tomto směru černobílý.bud a nebo.nevím jestli znáš Jarka Nohavici pomyslný alkoholický kopec,asi záleží na jakým místě toho kopce jsi.

=====

Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil hana - 01/02/2010 08:15

Ivliku,já nemyslím, že bych to chtěla zkusit, ale já rozvíjím svoje teorie do nejrůznějších závěrů. Připadám si jako malé dítě, protože mám samé A PROČ. Mám asi takovou hloupou vlastnost, že musím

nejdřív vyzkoušet všechny možné varianty než se definitivně rozhodnu pro tu nejlepší. Já asi nemůžu dělat nic jednoduše. Přestala jsem pít od konce září a v průběhu prosince jsem si párkrát dala 2 - 4 dcl vína, když k nám přišla návštěva a víc ne, tak proto mě to vrtá v hlavě. Od ledna zase ani kapku.

=====

Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil ivlik - 01/02/2010 12:17

Tvoje "proč" mají logiku, nechápeš, proč zrovna já? To byla moje nejčastější otázka a nenechávala jsem nikde odpověď. Přestala jsem ji hledat po relapsu, prostě jsem smířená. Zrovna teď jsem měla období se na všechno vykašlat/byla jsem bez práce a v děsný nejistotě/naštěstí jen krátce, ustála jsem to a mám radost, protože by mě to hodilo zas na začátek. Pokud sis dala 2 skleničky a nenutilo tě to jít druhý den nakupovat do samošky pro "něco na zub" a nemusela jsi se hodně držet tam nejít pak je to oukej, opak vypovídá o skutečnosti.

=====

Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil hana - 01/02/2010 12:34

Ivliku, držím ti pěstičky, seš statečná. Já dovedu pochopit když někdo řeší složitou životní situaci a začne pít. Já ale nic takového neřeším. Asi jsem byla takový ten alkoholik z nudy :(Neměla jsem po skleničce potřebu se dopíjet dál, ale pokoušet to rozhodně nehodlám. To bylo jen tak zamyšlení nahlas.

=====

Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil ivlik - 01/02/2010 14:59

---

jen přemýšlej, já mám někdy hlavu jak pátrací balon

=====

Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil Zdeněk - 01/02/2010 21:48

Dobrý večer, dovolím si přidat svou zkušenost. Po devíti a půl letech abstinence jsem si s tchýní připil vínem na oslavě jejich narozenin. Po necelém jednom roce jsem do toho spadl znovu. Vyhledal jsem pomoc v PL v Kroměříži a po deseti dnech pobytu mne pan primář propustil. Musel jsem slíbit, že si alespoň rok nedám ani pito. Po ten rok jsem dvakrát týdně docházel k obvodnímu lékaři na antabus. Dnes je to už pět let a tři měsíce co přísně abstinuji, teda ani to pito. Alkohol mi vůbec nechybí, je mi bez něj moc dobře, změnil jsem zaměstnání a vlastně začal žít úplně jinak. Dokonce už víc jak čtyři roky nekouřím. Ovšem moc dobře vím, že pokud bych se jednou napil, jsem v tom znovu a přijdu o všechno co jsem po dobu abstinence získal. Hmotného i duchovního. Pokud mi někdo nabízí alkohol, odmítám a

jen lidem ni nichž mi moc záleží vysvětlím proč. Po celou tu dobu pravidelně každý měsíc se setkávám s psycholožkou PhDr Adámkovou, které tuto cestou taky děkuji. Na A kluby nechodím, nic mi to neříká. Tím se nechci dotknout jejich pravidelných účastníků, je to jen můj názor. Ještě bych chtěl reagovat na příspěvek o rozvodu po šestileté abstinenci. U mne k němu prvděpodobně taky dojde. Přeji všem kdo se rozhodli s pitím přestat: VYDRŽTE !!! Opravdu to stojí zato. A hlavně: Jde to! Přeji vám všem jen vše dobré. Zdeněk

=====

Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil hana - 02/02/2010 06:56

Každý s alkoholem bojuje jinak, někdo to zvládne sám, někdo s menší pomocí a někdo musí do léčebny. Já jsem na začátku a jsem přesvědčená, že pro někoho je možné po nějaké době (nevím jaké) začít příležitostně pít. Nevím, jestli po delší době abstinence stojí vůbec za to začít příležitostně pít. Možná ne. Je to přes deset let co nekouřím, cigarety mě nechybí a nedovedu si představit, že bych s tím znovu začala. Cigaretový kouř je mě odporný. Třeba se časem dostanu do stejného stádia s alkoholem ;)

=====

Re: Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil Květa - 05/02/2010 19:20

Pane Zdeňku,

vaše zkušenost s relapsem a intenzivním nasazením k záchraně o kterou jste se zde podělil je krásným a povzbuzujícím vyznáním. Škoda, že celý příběh nekončí úplným happy endem. Píšete, že po téměř šestileté abstinenci u vás asi dojde k rozvodu.

To mě nějak nebere, kdyby se mě toto stalo před 8 lety, že by můj bývalý manžel začal abstinovat, byla bych ráda i za změny, které by v jeho životě proběhly.

Neznám důvod, ale přeji vám ať už to s vaším manželstvím dopadne jakoliv, abyste naplno prožíval nové co jste získal a nikdy o to nepřišel.

Květa

=====

Re: Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil hana - 15/02/2010 21:07

Včera odpoledne se k nám vloudili sousedni na kávicí. My předěláváme postupně byt, takže je přivedla zvědavost. Tu a tam se vídáme, docela si rozumíme, je s nima sranda a vždycky jsme popíjeli. Protože nikdy nikdo z nás nepříjde s prázdnou, měla jsem strach, aby nepřišli s lahvinou v ruce. Nestalo se, měli napečeno, takže to zachránila nějaká buchtka s kokosem. No a po té kávicí jsem udělala horký džus, hodně horký, zahřívá se téměř až do bodu varu. Podle druhu džusu se připraví na kousky ovoce, do pomerančového pomeranč, do broskvového broskve, do hruškového hruška atd. Ovoce se dá do sklenice, zaleje se horkým džusem a zasype špetičkou skořice. Je to docela mňamka, hlavně v zimě. Reakce byla zprvu rozpačitá, ono to vypadá jako něco s alkoholem ale myslím si, že jim to chutnalo.

=====
Re: Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil Barka - 30/03/2010 17:03

Pokud jsi alkoholik, tak už nikdy nesmíš. Barka.

=====

Re: Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil dredi - 22/12/2012 19:02

Pokud je jednou člověk alkoholik, tak jím zůstane! Přemýšlení o tom, že jednou budu moct zas pít je zbytečné!! Alkoholik nemůže pít vůbec!!! Už nikdy! dredi

=====

Re: Re:Odmítání alkoholu ve společnosti

Vložil Liba - 23/12/2012 10:17

Ze začátku to: "Už nikdy!" zní hrozně, jenže časem přijde to, že už stejně nechci pít, a není to vůbec děsivé. Právě obráceně, střízlivost má hodně výhod. Je to svoboda! Když bych chtěla, napiju se, nikdo mně to nezakáže, jenže nechci, a to je ta paráda.

=====